

Bilag 3.

Til Folketingets Udvalg for Stiftsbaandsløsning. Den danske Rigsdag, Christiansborg. København.

Gennem lang Tid har der herhjemme i kirkepolitisk Henseende staaet Strid om Synspunkterne for den danske Folkekirke. Fra een Side betragtes den efter de nytestamentlige Synspunkter som en guddommelig Indstiftelse — et Led af den hellige almindelige Kirke, der blev stiftet ved Helligaandens Nedslag paa Pinsedagen. Fra anden Side betragtes den væsentligt som kun værende „en borgerlig Indretning“ til religiøs Oplysning — paa Linie med f. Eks. den danske Folkeskole og dens Virke til Gavn for Ungdommens Oplæring.

Det er ikke Meningen med disse Linier at tage afgjort Standpunkt for eller imod disse to Synspunkter. Men naar den danske Rigsdag nu med stort Flertal (gennem Lovgivningen om kvindelige Præster og Lovforslaget om Stiftsbaandsløsning) afgjort gaar ind for Synspunktet af Folkekirken som „en borgerlig Indretning“, saa maa det være os undertegnede tilladt, stilfærdigt men meget alvorligt, at henlede Opmærksomheden paa, at naar Rigsdagen vælger at lovgive ud fra dette Synspunkt, bør den være konsekvent og tage Skridtet fuldt ud. Ret og Billighed kræver, at der ydes Mennesker med modsat Syn paa Sagen nøjagtig samme Frihed, som man ønsker givet til Tilhængere af ens egne Synspunkter. Ellers kommer en Lov, der nok saa meget prydes med Navnet Frihedslovgivning, til i Praksis at virke som en ulidelig Tvang for Modparten. Lovforslaget om Stiftsbaandsløsning i dets hidtil offentliggjorte Form vil komme til at virke saaledes for et stort Antal danske Præster.

Hvis man derfor vedtager Stiftsbaandsløsning, maa Retten til at løse Stiftsbaand gennemføres konsekvent. Som enhver her i Landet har Ret til at løse Sognebaand fra det Sogn, hvori man er bosat, og frit til Sjælesørger kan vælge sig en Præst i et andet Sogn, med hvilken man føler sig aandeligt i Overensstemmelse, saaledes bør det nye Lovforslag om Stiftsbaandsløsning for med Rette at kunne bære Navnet „en Frihedslov“ give enhver Præst Ret til at løse Stiftsbaand fra den Biskop, i hvis Stift han tilfældigvis bor, saafremt han ved sig i dyb Uoverensstemmelse med denne, og til at vælge sig som aandelig Raadgiver og personlig Vejleder en Biskop i et andet Stift.

Endvidere maa vi paa det bestemteste bede os fritaget for, at en Stiftsbaandsløsningslov faar en saadan Form (som i det offentliggjorte Lovforslag), at en Præst i den danske Folkekirke ved en simpel eller kvalificeret Flertalsbeslutning i hans Menighed skal kunne blive tvunget til Stiftsbaandsløsning.

Odense, den 17. Januar 1948.

K. Minds,
Sognepræst ved Set. Hans Kirke.

N. A. Barfoed,
Res. Kap. ved Set. Hans Kirke.

Ejnar Johs. Poulsen,
Sognepræst ved Thomas Kingos Kirke.

K. Nørholm Pedersen,
Fast Hjelpepræst ved Thomas Kingos Kirke.

C. F. Viereck,
Sognepræst ved Hans Tausens Kirke.

E. Wendelboe,
Hjelpepræst ved Hans Tausens Kirke.

Andreas Maarbjerg,
Res. Kap. ved Set. Knuds Kirke.